

γαδάκι ἐν τῷ μέσῳ στενόλαιμον διὰ τὴν ὕδρευσιν.

Ἐκτός τοῦ πηγαδίου, ξηροῦ κ' ἐκείνου, τίποτε ἄλλο δὲν φαίνεται ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ Ῥήγα. Καὶ οἰκοδομὴ καὶ περιβόλος περίξ κείνται πέτραι ἐπὶ πετρῶν, ὡσανεὶ ἐσαρώθησαν, ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τὴν ζηλότυπον πνοὴν τῆς τυραννίας. Μόνον μακρὰ κάπαρις, ἐξερχομένη ἀπὸ σχισμάδος τῆς γῆς περιέπλεκε γύρω τὴν πέτραν τοῦ πηγαδίου μὲ τὸ χλωρὸν φύλλωμά της καὶ τὰ λευκά της ἄνθη ὡς νὰ ἐστεφάνου τὴν πηγὴν, ἥτις ἐπότισεν ἄλλοτε καὶ ἠνδρώσε κ' ἴσως ἔδωκε τοιαῦτα αἰσθήματα εἰς τὸν θεόληπτον ψάλτην.

Ἐκάθισα ἐπὶ τῶν πετρῶν καθήδρως καὶ συγκινημένος. Ὁ ἥλιος, ἂν καὶ πρωῖα ἀκόμη, κατεφλόγιζε τὰς ἐκτάσεις κ' ἔκαμνε τὸ βουνὸν ν' ἀναδίδῃ λάθας. Κάτω ἐξετείνετο τὸ χωρίον σιωπηλὸν καὶ τὸ δάσος ἤρεμον, ὡσεὶ ἀποκαρωμένον ὑπὸ τὴν φλόγα· ἔπειτα ἤρχετο ἡ πεδιάς, αἱ παχεῖαι νομαὶ ὅπου ὁ Ἀπόλλων, ταπεινὸς καὶ ἄσημος βοσκός, ἐνόμεισε τὰ ποιμνία τοῦ Ἀδμήτου· ἔπειτα μακρὰ καὶ βαθυγάλανος ἠπλοῦτο ἡ Κάρλα, ἡ καλλίνας Βοιθίης τοῦ Εὐριπίδου· καὶ ὅπισθεν ἔκλειε τὸν ὀρίζοντα τὸ Πήλιον, συγχέομενον μετὰ τοῦ Ἀμυρικοῦ πεδίου.

Ὁ ὀδηγὸς μου ἀφοῦ μ' ἔφερεν ἀπεμακρύνθη εἰς τὰ ἔργα του κ' ἔμεινα μόνος ἐκεῖ, μέσῳ τῆς ἐρημίας καὶ τῶν ἐρειπίων, παρ' αὐτὴν τὴν κοιτίδα τοῦ Ῥήγα. Ἄδιάφορον ἂν δὲν εἶνε δι' ἐπιγραφῶν ἀποδεδειγμένον, ὅτι ἐκείνη ἦτο ἡ οἰκία καὶ οὐχὶ ἄλλη παρέκει. Τὸ ἴδιον κάμνει. Ἦτο αὐτὸς ὁ τόπος ὅστις τὸν εἶδε γεννώμενον· ἦτο αὐτὴ ἡ γῆ ἥτις τὸν εἶδεν ἀναπτυσσόμενον, ἀνδρούμενον· ἦτο ὁ ἴδιος ἀήρ ὃν ἀνέπνευσαν τὰ μεγάλα στήθη του· ἐκείνος ὁ ψίθυρος τὸν ἐλίκνισε, τοῦτο τὸ δένδρον τὸν ἐνέπνευσεν, ἐκείνη ἡ πηγὴ τὸν ἐπότισε, τοῦτο τὸ ξηρὸν βουνὸν εἴλκυσε περισσότερον τὴν ἀγάπην του. Καὶ ὀλόκληρος ἡ περίξ εἰκὼν ἐζωγραφήθη εἰς τὴν φαντασίαν του· οὗτος ὁ αἰθὴρ καὶ τοῦτο τὸ μωσχρόβλημα τοῦ χόρτου τὸν περιέλουσε καθ' ἣν στιγμήν ἔκλειε τὸ ὕστατον τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπὸ τὸν βρόχον τοῦ δημίου.

Ἐμεινον ἐκεῖ ἀκίνητος καὶ σιωπηλὸς ὡς εἰς ἔκστασιν. Τὸ ξηρὸν ἐκεῖνο πηγαδάκι καὶ ὅλος ὁ περίξ χώρος ἀνέδιδον ἀναθυμιάσεις, ὡς αἱ μυθολογούμεναι ἐκείναι τῶν μαντείων, αἵτινες ἔκαμνον ἀλλόφρονας τὰς ἱερείας. Κ' ἐνθυμούμαι ὅτι τὴν ὥραν ἐκείνην, μυρίαὶ λόγχοι νὰ προσέβαλλον τὰ στήθη μου καὶ χίλια ἀστραπτέρὰ ξίφη νὰ ἐκρέμαντο ἄνω τῆς κεφαλῆς μου, δὲν θὰ ἐδίσταζα κ' ἐγὼ νὰ φωνάζω στεντορεῖως :

— Πρὸ τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς μου ἐπίθυμῶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος μου !

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΠΟΙΗΜΑ ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ

Τὸ κατωτέρω ποίημα τοῦ Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου, ἄγνωστον τέως καὶ μὴ περιληφθὲν εἰς τὴν ὀριστικὴν ἐκδόσιν τοῦ ἔργου του, εὐμενῶς ἐδόθη πρὸς τὴν Ἑστίαν πρὸς δημοσίευσιν ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Βαλαωρίτου υἱοῦ τοῦ μεγάλου ποιητοῦ.

Η ΞΑΝΘΟΥΛΑ

«Μ' ἀρέσ' ἡ θάλασσα γιὰτι μοῦ μοιάζει,
Μ' ἀρέσει, σ' ἀκουσα νὰ λὲς κρουφά.

Πότε ἀγριεύεται, βογγαίει, στεναίξει,
Καὶ πότε ὀλόχαρον παίζει, γελᾷ »

«Δὲν εἶν' ὀλόξανθη σὰν τὰ μαλλιά μου ;
Δὲν εἶν' ὁ κόρφοσ μου σὰν τὸν ἀφρὸ ;
Μέσα στὰ μάτια μου τὰ γαλανὰ μου
Δὲν ἔχω κύματα, τάφο, οὐρανὸ ; »

«Μ' ἀρέσ' ἡ θάλασσα γιὰτι μοῦ μοιάζει,
Κι' ἄς ἔξῃ μέσα της κόσμο θεοῖα.
Μὴ 'ς τὴν καρδοῦλά μου, μὴ δὲ φωλιάξῃ,
'Αγάπῃ ἀχόρταγῃ, σκληρῇ φωτιά ; »

Κ' ἐγὼ ἐχαιροῦμυνα ποῦ χολιασμένη
Φαρμάκι μῶσταζες μέσ' 'ς τὴν ψυχῇ,
Τὴ ζήλειά σου ἔβλεπα ξαγριεμένη...
'Σ τὰ χεῖλῃ σου ἔβραζε κάθε πνοή.

Τότ' ἐκρεμάστικα 'ς τὴν τραχιλιά σου,
Τὴ φλόγα σῶσθυσα μὲ δυὸ φιλιὰ,
Τὴν ὄψῃ ἐδύθισα μέσ' 'ς τὰ μαλλιά σου,
'Σ τὸν κόρφο σου ἔστῃσα κρουφὴ φωλιά.

«Κῦμά μου ἀνήμερο, ψυχῇ μου φθάνει
Μὴ μ' ἀγριεύσαι, πλάγιασ' ἐδῶ...
Θάμαι γιὰ σένανε γλυκὸ λιμάνι
Τί ἀξίζει ἡ θάλασσα χωρὶς γιαιλό ; »

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

Ε Δ Ω Κ' Ε Ξ Ε Ι

Πένθιμος ἀπογραφή

Γαλλικὴ ἱατρικὴ ἐφημερίς ἐφθασεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ ἐνιαύσιος θνησιμότης ὅλου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἀναβαίνει ὡς ἔγγιστα εἰς 33 ἐκτομύρια. Ἐκ τούτου ἔπεται, ὅτι ἀποθνήσκουσι κατὰ μέσον ὅρον ὑπὲρ τὰς 91 χιλιάδας ἀνθρώπων καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἤτοι 3,730 τὴν ὥραν. Ἡ γνῶσις ὅτι 62 ἀνθρώποι ἀποθνήσκουσι κατὰ πᾶν λεπτὸν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς κατὰ γῆν καὶ θέλασαν εἶνε τῷ ὄντι τὸ μελαγχολικώτατον πόρισμα τῆς ἀπογραφῆς, καὶ ἐξηγεῖ διατὶ ὁ θεὸς ὠργίσθη, ὡς ἱστορεῖ ἡ Γραφή, κατὰ τοῦ Δαυὶδ θεσπίσαντός πο.ε τὴν ἀπογραφὴν τοῦ πληθυσμοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. Ἡ αὐτὴ ἐφημερίς, ἐξακολουθοῦσα τὰς παρατηρήσεις τῆς, προσθέτει ὅτι τὸ ἐν τέταρτον τῆς γενεᾶς ἀποθνήσκει πρὸ τοῦ ὀγδόου ἔτους, καὶ τὸ ἡμισυ πρὸ τοῦ τέλους τοῦ δεκάτου ἐεδδόμεν· ὁ μέσος ὅρος τῆς ζωῆς εἶνε οὐχ ἤττον ὑπὲρ τὰ τριακοντακτὴ ἔτη.

τόσον δὲ σπάνιοι εἶνε, λέγει, οἱ ἑκατοντοῦται, ὥστε μάλιστα εἰς τὰς ἑκατὸν χιλιάδας εἰς φθάνει τὴν πατριαρχικὴν ταύτην ἡλικίαν.

Αἰτία διαφορᾶς

Εἰς ἐστιατόριον :

Πελάτης. — Τὸ χθεσινὸν πιφτέκι ἦτον μεγαλήτερο ἀπὸ τὸ σημερινόν· γιὰτί ;

Ἰππότης. — Γιατί καὶ τὸ χθεσινὸ βῶδι ἦτον μεγαλήτερο ἀπὸ τὸ σημερινόν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ζουριὲν Δελαγραβιέρ

Ὁ τηλεγράφος ἀνήγγειλε κατ' αὐτὰς τὸν θάνατον ἐξόγου Γάλλου καὶ ἀρίστου φίλου τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ναύαρχου Ζουριὲν Δελαγραβιέρ. Ὁ ναύαρχος ἐγεννήθη κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1812 ἐκ πατρὸς ὑποναύαρχου, πατριάρχου τῆς Γαλλίας κατὰ τὴν βασιλείαν Λουδοβίκου Φιλίππου. Εἰς τὸ ναυτικὸν εἰσήλθε τὸ 1828. Ὡς ἀντιπλοίαρχος τῷ 1841 ἐξέπλευσε κατὰ τῆς Κίνας, καὶ τὸ 1850 ὀνομάσθη πλοίαρχος. Κατὰ τὸν Ἀνατολικὸν πόλεμον ἔδρασαν ἐν τῇ Μαύρῃ Θαλάσσῃ, μεθ' ὃ προήχθη εἰς ὑποναύαρχον τὸ 1855 καὶ ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τῆς ναυτικῆς μοίρας τῆς Ἀδριατικῆς. Κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1861 τῷ ἀνετέθη ἡ διοίκησις τῆς ναυτικῆς μοίρας τοῦ Μεξικανικοῦ κόλπου, μετὰ παρέλευσιν δὲ δύο μηνῶν ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τῆς κατὰ τὸ Μεξικὸν γαλλικῆς ἐκστρατείας. Μετὰ τὴν ἑναρξιν τοῦ πολέμου ὁ Ζουριὲν Δελαγραβιέρ ἐπεφύλαξε δι' ἑαυτὸν τὴν ἀρχηγίαν τῆς ναυτικῆς μοίρας μόνον, ἰδιαίτερον στρατηγὸν ἀναλαβόντος τὴν ἀρχηγίαν τῶν στρατευμάτων. Τὸ 1862 προήχθη εἰς ἀντιναύαρχον, καὶ τὸ 1864 ὀνομάσθη ὑπαπιστῆς τοῦ αὐτοκρατορος Ναπολέοντος. Μετὰ ταῦτα δ' ἐκλήθη ἐπὶ τὴν κυβέρνησιν τοῦ στόλου τῆς Μεσογείου. Ἀσχῆσθαι τῆς ὑπηρεσίας του ἀνεκλήθη κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1870 καὶ αὐθις μετὰ τινὰς μῆνας ἀνέλαβε τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ στόλου τῆς Μεσογείου. Κατὰ τὸν θάνατον Ναπολέοντος τοῦ Γ', ἐξήχησε καὶ ἔλαβε τὴν ἄδειαν νὰ πελάσῃ εἰς τὴν κηδεῖαν του καθ' ὃ ἀρχαῖος ὑπαπιστῆς του. Διετηρήθη δὲ ἐν ἐνεργείᾳ δίχως νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸν ἡλικίαν, ἐνεκα τῶν πολεμικῶν ἐκδουλεύσεών του.

Πλὴν τούτων ὁ ναύαρχος προσέφερε καὶ συγγραφικὰς ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν πατρίδα του. Ὡς συνεργατῆς τῆς « Ἐπιθεωρήσεως τῶν Δύο Κόσμων », ἐδημοσίευσεν ἐν αὐτῇ μέγαν ἀριθμὸν πραγματειῶν, σχετιζομένων πρὸς τὰ ταξιδία του, τὸ ναυτικὸν καὶ τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ. Ἐδημοσίευσεν δὲ καὶ χωριστὰ συγγράμματα περιποῦδαστα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ « Ναυτικὸν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων » μετεφράσθη καὶ παρ' ἡμῖν. Ἐνεκα τῶν ἔργων τούτων ἐγένετο μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν κατὰ τὸ 1866, πρό τινων δ' ἔτων καὶ ἡ Γαλλικῆ Ἀκαδημία τὸν συμπεριέλαβε μεταξύ τῶν τεσσαράκοντα μελῶν τῆς.

— Αἱ μεγαλύτεραι μέλισσαι τοῦ κόσμου εἶνε αἱ τῶν Ἰνδιῶν, αἵτινες ἀποαμιεύουσι τὸ μέλι των εἰς τὰ βάθη πυκνῶν δασῶν ἢ εἰς σχισμὰς βράχων. Ἡ ἀναζήτησις δὲ μελίτος εἶνε ἐπάγγελμα ἐκ τῶν μᾶλλον προσοδοφόρων ἐν Ἰνδίας καὶ ἡ ἐξαγωγή αὐτοῦ ἀνέρχεται εἰς ποσὸν μέγα κατ' ἔτος. Νῦν δὲ ἰδιαίτερα ἐπιστημονικῆ ἀποστολῆ ἐγένετο ἐξ Ἠνωμένων Πολιτειῶν εἰς Ἰνδίας ὅπως φροντίσῃ περὶ τῆς ἐκεῖθεν μεταφορᾶς καὶ τῆς ἐγκλιματίσεως ἰνδικῶν μελισσῶν ἐν Ἀμερικῇ.

— Ἡ μεγαλύτερα ἔφημερις τοῦ κόσμου ἐκδίδεται ἐν Βοστών τῆς Ἀμερικῆς καὶ καλεῖται « The Evening Gazette », ἡ δὲ μικροτέρα ἐν Μεξικῷ καὶ ἐπιγράφεται « Τηλεσκοπίον ». Ἡ παλαιότερα γαλλικῆ ἔφημερις εἶνε ἡ « Ἐφημερις τῆς Γαλλίας », τῆς δὲ Σουηδίας ἡ « Ἐφημερις τῆς Σουηδίας » καὶ τῆς Γερμανίας ἡ « Ἐφημερις τῆς Λειψίας ». Πᾶσαι αὗται ἀριθμοῦσιν ἡλικίαν ὑπερδριακοσίῳ ἔτων. Ὁ « Χρόνος » τοῦ Λονδίνου θὰ ἑορτάσῃ τὴν ἑκατονταετηρίδα του τὸ προσεχὲς ἔτος. Τὰ πλείοτερα περιοδικὰ καὶ ἔφημεριδες ἐκδίδονται ἀγγλιστί, 18700 ἐν ὄλῳ κατὰ τὸ 1890, ἦτοι 49 τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἐκδοσμένων τούτων ἀνὰ τὴν ὑφήλιον. Δευτέρα ἔρχεται ἡ γερμανικὴ γλῶσσα καὶ τρίτη ἡ γαλλικῆ.

— Ἐν Ν. Ἀμερικῇ γίνεται χρῆσις νέου τρόπου καλλιεργείας τῆς γῆς, ἦτοι ἐκκακῆς καὶ ὀργώσεως διὰ δυναμίτιδος. Πρὸς τοῦτο ἀνοίγονται κατὰ διαστήματα ὅπαι 2—3 ποδῶν βάθους καὶ τίθενται ἐντὸς αὐτῶν φυσίγγια δυναμίτιδος ἅτινα ἐκρηγνύονται συγχρόνως μεταδιδομένου τοῦ πυρὸς δι' ἡλεκτρικοῦ σύρματος.

— Χρῆσις τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτὸς γίνεται εἰς τὴν Ἀλίαν. Ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ ἐσχάτως πυράματα τινα ἐστέρθησαν ὑπὸ καταπληκτικῆς ἐπιτυχίας. Ἰσχυρὰ ἡλεκτρικὴ λυχνία ἐτέθη εἰς τὸ βάθος τοῦ ὕδατος, οἱ δὲ ἐγθῶς θυμαθθέντες καὶ τυρολούμενοι σχεδόν, μετὰ τόσας ὁρμῆς συναθροίζοντο περὶ αὐτὴν, ὥστε συναλεβάνοντο διὰ τοῦ δικτύου ἕνευ τῆς χρήσεως δολωμάτων.

— Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἀλγερίας κατὰ τὴν νεωτέραν ἀπογραφὴν ἀνέρχεται εἰς 4,124,732 ψυχῶν, πλὴν τοῦ στρατοῦ, προστιθέμενος δὲ εἰς τὸν πληθυσμὸν τῆς Γαλλίας ἀναβιβάζει τούτον εἰς 43,367,963 ψυχῶν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Δραστηρίως προχωροῦσιν αἱ παρὰ τὴν ὑποτιθεμένην ἐννεακρονον, ἀνασκαφαὶ ἄς διευθύνει ὁ κ. Δαίρηφελδ, πολλὰ ἀποκαλύπτουσι τὰ ἄξια λόγου καὶ δίδουσι ἀφορμὴν εἰς εὐρύτερας τοπογραφικὰς μελέτας. Περὶ τούτων ἴδιον ἄρθρον θὰ δημοσιευθῇ προσεχῶς εἰς τὴν « Ἐστίαν ».

— Τὸ ἐν Ἀθῆναις μνημεῖον τοῦ Λυσικράτους διεξεδόκει ἀνεκὰθεν ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις, διότι ἐκεῖ ὑπῆρχεν ἡ μονὴ τῶν καποκινίων, ἐν ἧ' κατόκησε καὶ ὁ Βύρων κατὰ τὴν ἐν Ἀθῆναις διαμονὴν αὐτοῦ. Παρεχώρησε δὲ τοῦτο αὐτῇ τελευταίον ὁ δῆμος Ἀθηναίων κα-